

Στις άλλες σελίδες

• ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

• ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ

• ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ: ΑΜΕΡΙΚΗ - ΠΙΟΦΝΕ

• Η ΔΙΑΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΦΙΣΣΟΚΟΛΛΗΣΕΙΣ

• «ΝΟΥΒΟΡΑΙΑ» ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΑΣΤΙΚΗ ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

ΑΠΟΒΟΛΕΣ

Εντείνεται ο διωγμος της αριστερας

ΣΤΟ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Η Κεντρική Επιτροπή του Σ.Κ. ΕΔΕΚ, σε συνεδρία της στις 30 Ιουλίου 1980, αποφάσισε την αποβολή από το κόμμα των στελεχών της Σ.Ν. ΕΔΕΝ που αποτελούν τη συνταχτική επιτροπή της Σοσιαλιστικής Εκφρασης.

Η συνταχτική επιτροπή της Σ.Ε. θεωρεί σωστό να ενημερώσει τα μέλη και τα στελέχη του κόμματος και της νεολαίας για την πιο πάνω απόφαση της ηγεσίας της ΕΔΕΚ και να εξηγήσει ανοιχτά τους λόγους που οδήγησαν στην όξυνση της ενδοκομματικής κρίσης.

Αυτό κρίνεται ιδιαίτερα αναγκαίο μετά την ανακοίνωση για την αποβολή του σύντροφου Μ. Τεμπριώτη που δημοσιεύτηκε στις εφημερίδες της Παρασκευής.

Η απόφαση για αποβολές εκυφορείτο για πολλούς μήνες μέσα στα μυαλά της ομάδας εκείνης που διαθέτει την πλειοψηφία μέσα στην Κεντρική Επιτροπή και πάρθηκε ύστερα από μια μακρά πορεία, που χαρακτηριζόταν από συνεχείς προσπάθειες για επιβολή περιορισμών και συστηματικής λογοκρισίας πάνω στη Σοσιαλιστική Εκφραση.

Παρ' όλο που η πολεμική ενάντια στην εφημερίδα τούτη χρονολογείται από παλιά μέσα στο κόμμα ύστερα από το Γ' Παγκύπριο Συνέδριο του Νιόβρη του 1979 εντάθηκε και πήρε μάλιστα «επίσημο» χαρακτήρα. Τα κεντρικά όργανα που βγήκαν από το Συνέδριο ανέλαβαν ιεραποστολικό ρόλο για την

καταπολέμηση της Σ.Ε. την οποία είδαν σαν εκφραστικό όργανο της αριστερης πτέρυγας του κόμματος. Η εξέλιξη τούτη δεν υπήρξε συμπτωματική. Η διοργάνωση του συνεδρίου έγινε με τέτοιο τρόπο, ώστε ν' αποκλειστούν από τα κεντρικά καθοδηγητικά όργανα, άτομα που ανήκαν στην αριστερη πτέρυγα και που γενικά, δεν συμφωνούσαν με την πολιτική της συνεργασίας του κομματος με τη δεξια κυβέρνηση. Όμως οι λεπτομέρειες του συνεδρίου δεν είναι του παρόντος. Αρκεί να λεχθεί πως καταβλήθηκε κάθε προσπάθεια από την ομάδα εκείνη που κατείχε τα πόστα κλειδιά μέσα στον κομματικό μηχανισμό, με σκοπο να οριστούν οι αντιπρόσωποι στο συνέδριο με τέτοιο τρόπο, ώστε να διασφαλιστεί μια τεχνητή πλειοψηφία σε βάρος της αριστερας πτέρυγας. Αν και ο στόχος τούτος πέτυχε σε μεγάλο βαθμο, παρ' όλα τούτα η αριστερα κατάφερε να έχει μια δυνατή αντιπροσώπευση μέσα στο συνέδριο.

Μεγαλύτερη σημασία έχει το πολιτικό υπόβαθρο των αποβολών. Από το 1976 και μετά εκδηλώθηκαν μέσα στο κόμμα μας δύο τουλάχιστον γραμμές. Εκείνη που τελικά υιοθετήθηκε, της συνεργασίας δηλαδή, με την ηγεσία του ΑΚΕΛ και τη δεξια, για απόδοση της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας μέσα στο ΔΗΚΟ, και η άλλη που διαφω-

νούσε με τούτη την πορεία, γιατί πρόβλεπε, πως μια τέτοια πολιτική, όχι μόνο δεν θ' αδυνατίζε την παραδοσιακή δεξιά υπο τον Κληρίδη, αλλά αντίθετα θα την ενίσχυε.

Το αποκορύφωμα της πολιτικής τούτης ήταν η ανάδειξη του προεδρου Κυπριανου στην αρχη. Οι αδυναμίες της κυβέρνησης, η ανικανότητα της να σπάσει έστω και στο ελάχιστο το αδιέξοδο στο Κυπριακο, μαζί με την κακή οικονομική κατάσταση, έδωσαν ερείσματα στο κόμμα του κεφαλαίου για να μέμφεται τις αριστερες δυ-

νάμεις του τόπου και οποιαδήποτε αγωνιστική γραμμή. Με λίγα λόγια, με την πολιτική που ακολουθήθηκε το κόμμα μας αναλάμβανε στα μάτια του κόσμου, ευθύνη για τις κυβερνητικές αποφάσεις και ανικανότητα, χωρίς μάλιστα να έχει αποτελεσματική δυνατότητα να επηρεάσει τούτες τις αποφάσεις.

Μερικοί σύντροφοι της αριστερης πτέρυγας από νωρίς εξέθεσαν γραπτως τις απόψεις τους πάνω σε τούτα τα θέματα. Και υποστήριξαν πως η εναλλακτική πορεία απαιτούσε πως οποιαδήποτε συνεργασία θάπρεπε ναχε γί-

νει πάνω στη βάση ενός μίνιμουμ προγράμματος. Και παρ' όλο που ένα τέτοιο πρόγραμμα έγινε από το κόμμα πριν από τις τελευταίες προεδρικές εκλογές (που ως γνωστό δεν έγιναν), σύντομα το πρόγραμμα εκείνο εγκαταλείφθηκε και δόθηκε στο κυβερνητικό σχήμα σχεδον χωρίς όρους υποστήριξης.

Είναι αδιανόητο ν' αφήνεται η πρωτοβουλία των αποφάσεων για το μέλλον του τόπου στη δεξια. Το κυπριακό πρόβλημα δεν μπορεί να μπει σε μια ουσία μια ανεδαφική εκλιπαρίση των ιμ-

συνέχεια στη σελίδα 7

Οι τρεις αποβλημένοι (Μ. Τεμπριώτης Γ.Γ. της Σ. Ν. ΕΔΕΝ - πρώτος από δεξιά, Θ. Δημητρίου Β.Γ.Γ. ΕΔΕΝ - δεύτερος από αριστερα και ο Ζ. Ποφαΐδης μέλος της εκτ. Γραμματείας - τρίτος από αριστερα) μαζί με άλλα ηγετικά στελέχη του κόμματος ηγούνται της μεγαλειώδους πορείας προς το συλλαλητήριο της 15ης του Ιούλη.

15 μέρες αργότερα η Κ.Ε. αποφάσισε την αποβολή-τους από το κόμμα.

Ραγδαίες πολιτικές εξελίξεις

ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ.

Οι πολιτικές εξελίξεις της βδομάδας που πέρασε μας προσφέρουν πλούσια παραδείγματα και ενδείξεις της σημερινής κυπριακής εσωτερικής πολιτικής κατάστασης και της πορείας της. Το παλιό λαϊκό μέτωπο είναι διασπασμένο και τα μέλη του ψάχνουν για καινούργιες συμμαχίες. Η δεξιά του ΔΗ.ΣΥ. εκμεταλλευόμενη τις φοβερές αδυναμίες της κυβέρνησης τη στάσιμότητα στο κυπριακό ακόμα και την οικονομική κατάσταση συνεχίζει μια σχετική άνοδο.

Το πολιτικό μνημόσυνο του Μακαρίου ήταν μια εξαιρετική ευκαιρία για τις διασπασμένες Μακαριακές δυνάμεις να εκθέσουν τις διαφωνίες τους. Διερμηνεύοντας την πραγματική «γραμμή Μακαρίου» το ΑΚΕΛ στα σχόλια και άρθρα της Χαραυγής που ακολούθησαν έθεσε ξεκάθαρα τις θέσεις του. Γνωστές θέσεις μεν για παραχωρήσεις στο κυπριακό και διζωνική ομοσπονδία, αλλά ξεκάθαρα εκφρασμένες και χωρίς πολλούς περιττούς ελιγμούς για να παρερμηνευτούν νοήματα. Η ομιλία της η Ουρανία Κοκκίνου ταυτίστηκε πλήρως με τις θέσεις του ΑΚΕΛ και της δόθηκε έτσι η κατάλληλη προβολή. Απο το στόμα της σαν μέντιουμ βγήκαν οι «γνήσιες» θέσεις του Μακαρίου που κατα μεγάλη σύμπτωση είναι και οι θέσεις που πιστά ακολουθεί η ηγεσία του ΑΚΕΛ. Αξίζει να αναφερθούν ωρισμένα σημεία της ομιλίας αυτής: λέχθηκε π.χ. ότι οι οδυνηρές παραχωρήσεις του Μακαρίου ήταν αποφάσεις αντίστασης ενάντια στην διπλή ένωση και την κατοποίηση της Κύπρου. Επίσης ότι ο συμβιβασμός ήταν και παραμένει η μόνη υπεύθυνη πορεία. «Η συνθηματολογία, «όχι άλλες υποχωρήσεις» λέγει η δ. Κοκκίνου, και το ΑΚΕΛ «δείχνει πολλή αφέλεια και έλλειψη πολιτικής ωριμότητας και κρίσης».

Το ΑΚΕΛ επίσης, με την ευκαιρία του μνημοσύνου και των ομιλιών των πρώην συμμάχων του, κτύπησε και την αντίθετη γραμμή από την δική του. Δηλαδή την λανθασμένη ερμηνεία της γραμμής Μακαρίου, όπως την εξέφρασε ο Κυπριανού και ειδικά ο αρχιεπίσκοπος. Τη γραμμή αυτή την χαρακτηρίζει το ΑΚΕΛ σαν γραμμή των σωβινιστικών εξάρσεων, και ανεύθυνη που θα οδηγήσει στην εδραίωση της κατοχής. (Για την συγκεκριμένη ομιλία του αρχιεπισκόπου δεν υπάρχει ασφαλώς αμφιβολία για το σωβινισμό που τη διακατέχει). Για την μη — Μακαριακή γραμμή του ΔΗ.ΣΥ. όμως πάνω στο Κυπριακό, το ΑΚΕΛ δεν αναφέρεται.

Για το που θα καταλήξει το ΑΚΕΛ σε σχέση με τις

βουλευτικές εκλογές του επομένου χρόνου ακόμα δεν υπάρχουν ενδείξεις. Εξακολουθεί όμως την προσπάθεια του να φτιάξει κάποια συμμαχία με άλλη δεξιά κατάσταση εκτός του Κυπριανού. Μέχρι τώρα είναι

να τους παρουσιάσει και σαν αντιιμπεριαλιστές στα μέλη του.

Ακούγεται και το όνομα του συνομιλήτη κ. Ιωαννίδη μαζί με άλλα. Ποιοι είναι αυτοί και ποια μαζική υποστήριξη και ποιο πολιτικό κύρος έχουν έτσι που να εξυπηρετούνται τα σχέδια και συμφέροντα της ηγεσίας του ΑΚΕΛ με το να συμμαχίσει μαζί τους; Είναι σε φανερό και σοβαρότατο αδιέξοδο το ΑΚΕΛ.

Απο τις ομιλίες του Κυπριανού στο μνημόσυνο και άλλες πρόσφατες δηλώσεις φαίνεται ότι το ΔΗ.ΚΟ και

.ΣΥ οδήγησε σε μια σχετικά πιο ζωντανή τακτική στο εσωτερικό πολιτικό πεδίο και όπως φαίνεται, πιθανό και στο θέμα των συνομιλιών. Το ΔΗ.ΚΟ με τον κρατικό μηχανισμό στη διάθεση του σήμερα προσπαθεί να αναδιοργανώσει τις πλάδαρα συνδεδεμένες δυνάμεις του γύρω από τον Κυπριανού ο οποίος επανειλημμένα δηλώνει την πρόθεση του να συνεχίσει όχι μόνο την ηθική του αλλά και πέραν αυτής.

Η ΕΔΕΚ μέχρι τώρα του προσφέρει συνεργασία. Φαίνεται μέχρι στιγμής, να έχει πετύχει και την επανέναρξη των διακοινοτικών συνομι-

Ασχέτα με τα αποτελέσματα ο Κυπριανού είναι αναγκασμένος να φανεί ότι προωθεί λύση. Αυτό για να εξουδετερώσει την κριτική του ΔΗ.ΣΥ και του ΑΚΕΛ. Φαίνεται να είναι και διατεθειμένος για νέες παραχωρήσεις αλλά αυτό παραμένει ακαθόριστο ακόμα.

Γενικά μπορούμε να πούμε ότι οι πολιτικές αντιθέσεις στον τόπο οξύνονται και ότι η κατάσταση αυτή θα ενταθεί. Η δεξιά με την τακτική που ακολουθεί δεν μπορεί να δώσει στον λαό αποδεχτεί λύση του Κυπριακού. Επίσης είναι αδύνατο η δεξιά να λύσει την οικονομική κρίση που πλήττει το βιοτικό επίπεδο του λαού.

Επιβάλλεται λοιπόν μια εναλλαχτική πορεία. Την πολιτική και τους στόχους αυτής της πορείας, τους εκθέσουμε και τους προβάλλουμε συνεχώς στην Σ.Ε.

Υποστηρίζουμε την ενότητα των εργαζομένων, την ριζική αλλαγή των κοινωνικοοικονομικών δομών, τη δημιουργία αντιιμπεριαλιστικού μετώπου με τους Τουρκοκυπρίους, την δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής με έλεγχο των εργαζομένων και ένα σωρό άλλες θέσεις και μέτρα που σκοπο έχουν την στράτευση όλων των πόρων του τόπου για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων ολόκληρου του λαού.

Στις 31 του Μάη (αρ. φύλλου 83) η Σ. Έκφραση δημοσίευσε επιστολή μιας μαθήτριας που στιγμάτιζε τη στάση της διδασκάλου - Διευθύντριας του Γυμνασίου Κύκκου Θηλέων - απέναντι στις σχέσεις των δύο φύλων (Στο ίδιο φύλλο καταδικάστηκε η ενέργεια της διευθύντριας των Γυμνασίων Κύκκου Θηλέων και Αρρένων να καλέσουν την αστυνομία να συλλάβει (πράμα που έκανε μικρούς μαθητές γιατί κοιτάζαν από μακριά τις μαθήτριες)

Η δημοσίευση αυτής της επιστολής που συνοδεύτηκε με φωτογραφίες των μαθητών σε λαντ-ρόβερ της αστυνομίας θεωρήθηκε από το Πολιτικό Γραφείο του κόμματος σαν αρκετά σοβαρή για να δικαιολογεί την αλλαγή της συνταχτικής επιτροπής, γι' αυτό η Κοκκίνου εθεωρείτο τότε σαν φιλική κατάσταση με την ΕΔΕΚ. Μερικοί μάλιστα παρουσίασαν την επιστολή σαν Ακελική (!) προβοκάτσια που σκοπο είχε να ζημιώσει την ΕΔΕΚ. Φυσικά η υπόθεση Κοκκίνου ήταν απλώς η αφορμή για τον διωγμό της συνταχτικής επιτροπής.

Αμφιβάλλουμε αν η δημοσίευση της επιστολής αυτής ήταν ευνόητη που εσπρωξε σε δυο μόνο μήνες την διδα Κοκκίνου στις αγκάλες του ΑΚΕΛ και στην δριμύα επίθεση ενάντια στις θέσεις της «φιλικής» ΕΔΕΚ στην ομιλία της στο μνημόσυνο Μακαρίου. Αν συμφώνα μ' αυτή τη διαπίστωση το Πολ. Γραφείο της ΕΔΕΚ τότε πρέπει να παραδεχτεί πως η συνταχτική επιτροπή τελικά δικαιώθηκε πλήρως πάνω στο θέμα Κοκκίνου γι' αυτό αίρεται ουσιαστικά η αιτία που ώθησε το πολιτικό γραφείο του κόμματος να αλλάξει τη συνταχτική επιτροπή της εφημερίδας μας.

άγνωστο με ποιες συγκεκριμένες καταστάσεις θα συνεργαστεί. Με τις πρώην συμμαχικές Μακαριακές δυνάμεις ΕΔΕΚ και ΔΗ.ΚΟ δεν φαίνεται να υπάρχει καθόλου έδαφος για συνεργασία σήμερα. Ποιες άλλες Μακαριακές δυνάμεις μένουν; Ο Αρχιεπίσκοπος είναι σωβινιστής υποστηρικτής ενόπλου αγώνα κατά το ΑΚΕΛ και αποκλείεται. Ο Αλέκος Μιχαηλίδης, ακόμα και ο Τασσος Παπαδόπουλος μπορεί να είναι Μακαριακές δυνάμεις της δεξιάς αλλά θα δυσκολευτεί πολύ το ΑΚΕΛ

αυτο κινείται με τις εκλογές πλέον, ξεκάθαρα υπόψη. Η άρση της υποστήριξης του ΑΚΕΛ και η άνοδος του ΔΗ-

λιών ο Κυπριανού. Αυτό έχει μεγάλη σημασία στο πολιτικό παιχνίδι που σήμερα παίζεται στο εσωτερικό μέτωπο.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ Σ.Ν. ΕΔΕΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΠΟΒΟΛΕΣ

Το Κεντρικό Συμβούλιο της Σ.Ν. ΕΔΕΝ αφού μελέτησε διεξοδικά σε έκταση συνεδρία το θέμα της αποβολής τριών ηγετικών στελεχών της Νεολαίας, από το Σ.Κ. ΕΔΕΚ, αποφάσισε τα ακόλουθα:

1. Να διαμαρτυρηθεί για την μηνιμέρωση του σε σχέση με την αποβολή από το Κόμμα, των τριών συντρόφων της Συνταχτικής Επιτροπής της Σ. Έκφρασης.
2. Επαναβεβαιώνει την εμπιστοσύνη του προς ολόκληρη την Εκτελεστική Γραμματεία της Σ.Ν. ΕΔΕΝ.
3. Εκφράζει την εκτίμησή του για το έργο της Συνταχτικής Επιτροπής του

κεντρικού οργάνου της οργάνωσης και την καλεί να συνεχίσει το έργο της.

4. Θεωρεί ότι η διαφωνία ανάμεσα στη συνταχτική Επιτροπή της Σοσιαλιστικής Έκφρασης και την ηγεσία του Σ.Κ. ΕΔΕΚ αναφορικά με το θέμα Κοκκίνου έχει αρθεί μετά την ομιλία της τελευταίας στο Πολιτικό μνημόσυνο του Μακαρίου και καλεί την Εκτελεστική Γραμματεία να έλθει σε άμεση επαφή με την κομματική ηγεσία για να αποφευχθεί η διατάραξη των σχέσεων κόμματος-νεολαίας.

5. Καλεί τόσο την κομματική ηγεσία όσο και την Εκτελεστική Γραμματεία να αγωνιστούν για τη λύση των

προβλημάτων, για να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά οι δραματικές πολιτικές εξελίξεις που θα ακολουθήσουν στο τόπο. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια το Κεντρικό Συμβούλιο εισηγείται κοινή συνεδρία με την ηγεσία του κόμματος το συντομότερο δυνατό.

6. Ζητά από την Εκτελεστική Γραμματεία να διαφυλάξει απόλυτα τις δημοκρατικές διαδικασίες μέσα στην οργάνωση και να σταθεί ανένδοτη στην αγωνιστική της παράδοση.

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΔΕΝ
6, Αυγούστου, 1980

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗΝ
Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ**

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΞΗ

ΟΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ

Διχοτόμηση ή νέα αποτυχία;

Μετα τη μυστηριώδη και ακαρπη τελικά μεσολάβηση της Λυβύης η κυπριακή κυβέρνηση συμφώνησε την επανέναρχη των συνομιλιών στα πλαίσια του ΟΗΕ. Έτσι αρχίζουν σήμερα στις 10 π.μ οι συνομιλίες.

Ο κυπριακός λαός όπως πάντα δεν γνωρίζει (μέχρι της στιγμής τουλάχιστο) τίποτε ούτε γιατί απορρίφθηκε το Μάρτη η φόρμουλα Βάλτχαϊμ ούτε γιατί η ίδια στην ουσία φόρμουλα γίνεται σήμερα αποδεκτή. Τι μεσολάβησε στο μεταξύ που να δικαιολογεί αλλαγή πορείας; Είναι φανερό ότι τίποτα δεν άλλαξε. Η αποδοχή των συνομιλιών με βάση μια εναρχτήρια δήλωση που κάνει αναφορά στη διζωνική και την «ασφάλεια των Τ/κυπρίων» (μετα τις γνωστές ερμηνείες που έδωσε ο Ντεκτας) φανερώνει την αδυναμία της κυβέρνησης Κυπριανού να σταθεί εμπόδιο στις νέες υποχωρήσεις σε μια περίοδο μάλιστα που δέχεται τα σφοδρά πυρα του ΑΚΕΛ και του Συναγερμού, ενώ επικεντρώνονται οι βουλευτικές εκλογές. Έτσι είναι πολύ πιθανό στην προσπάθεια της να επιπλεύσει η αδύνατη κυβέρνηση Κυπριανού να προχωρήσει στην αποδοχή διχοτομικών λύσεων. Βέβαια αυτό θα εξαρτηθεί από την προθυμία της τουρκικής άρχουσας τάξης και των πιονιών της στην Κύπρο με κύριο εκφραστή τον Ντεκτας να κάμουν μερικές «υποχωρήσεις» έτσι που να κάνουν τις τυχόν συμφωνίες λιγότερο οδυνηρές. Αυτή η προοπτική είναι κάπως αμφίβολη, αν κρίνουμε από το ισοζύγιο δυνάμεων και την προηγούμενη ιστορία των συνομιλιών. Έτσι - εκτός κι αν η υποχώρηση έχει οριστεί πια στην ουσιαστική διχοτόμηση του νησιού από την κυπριακή άρχουσα τάξη η πιο πιθανή προοπτική θα 'ναι μια νέα αποτυχία των συνομιλιών.

Πάντως είναι σίγουρο πως δεν υπάρχει κανένας παράγοντας (εκτός από ευχές και όνειρα στα κεφάλια διαφόρων) που να ευνοεί σ' αυτό το στάδιο την επίτευξη λύσης που θα κατοχυρώνει μια Κύπρο ακέραη χωρίς ξένους στρατούς και βάσεις, όπου Έλληνες και Τούρκοι θα ζουν μαζί χωρίς σύνορα.

Μια τέτοια λύση δεν μπορεί να προέλθει εφ' όσον τόσο στο νότο όσο και στο βορρά κυβερνά η αστική τάξη. Μόνο ο κοινός αντιιμπεριαλιστικός αγώνας Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων για μια Κύπρο λεύτερη και σοσιαλιστική μπορεί να δώσει λύση στο εθνικό πρόβλημα. Έτσι το καθήκον κάθε αριστερού είναι να αγωνίζεται για την επικράτηση εκείνων των συνθηκών που προωθούν το χτίσιμο του ενιαίου κι αντιιμπεριαλιστικού μετώπου.

Όσο για τις συνομιλίες απαιτείται επαγρύπνηση για να αποτραπούν διαιρετικές λύσεις πίσω από τις πλάτες του λαού.

Τα «σκληρά» και «αντιδημοτικά» μέτρα

Ενώ στον τομέα του «εθνικού» θέματος η κυβέρνηση φαίνεται να αποδέχεται τα νέα «τολμηρα βήματα» και τις νέες υποχωρήσεις, στον οικονομικό τομέα δια στόματος του υπουργού οικονομικών κου. Αυξεντίου άρχισε να προετοιμάζει την κυπριακή εργατική τάξη για νέα «σκληρά» και «αντιδημοκρατικά» μέτρα. Τα μέτρα αυτά τα περιμέναμε και τα προβλέψαμε. Είναι αναπόφευκτο να εφαρμοστούν, γιατί για να αντιμετωπιστεί η νέα βαθειά κρίση στην οποία έχει βυθιστεί παγκόσμια το καπιταλιστικό σύστημα η μόνη ίσως διέξοδος που έχει η αστική τάξη είναι το χτύπημα του μεροκάματου της εργατικής τάξης.

Η απάντηση των εργαζομένων και των οργανώσεων τους στη νέα καπιταλιστική επίθεση πρέπει να μην αφήνει κανένα περιθώριο παρεξήγησης από την κυβέρνηση και τους εργοδότες για την διάθεση των εργαζομένων να πολεμήσουν με όλα τα μέσα που διαθέτουν για τη διασφάλιση των κεκτημένων δικαιωμάτων τους και την διατήρηση ενός υποφερτού αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης. Αν έχει προβλήματα η οικονομία φταίει το καπιταλιστικό σύστημα κι όχι οι εργαζόμενοι.

Το νέο κόμμα της δεξιάς και η ομιλία Κοκκίνου.

Η ομιλία Κοκκίνου στην οποία καταφέρεται ενάντια κύρια στην ΕΔΕΚ και τον Κυπριανού και η υποδοχή που της έκανε η Χαραυγή πάνε να επιβεβαιώσουν επίμονες πληροφορίες για την προώθηση από την ηγεσία του ΑΚΕΛ ενός νέου δεξιού κόμματος που θα στεγάζει τις «Μακαριακές δυνάμεις».

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗ ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ

Η οικονομική κρίση που αναστάτωση τον Δυτικό Κόσμο έχει τρομερές προεκτάσεις πάνω στις χώρες του Τρίτου Κόσμου. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (IMF) ζητά απ' αυτές τις χώρες να ακολουθήσουν διάφορα οικονομικά μέτρα όπως αυτά των περικοπών που σαν αποτέλεσμα έχουν την μείωση του βιοτικού επιπέδου της εργατικής τάξης. Οι περισσότερες αστικές κυβερνήσεις των χωρών του 3ου κόσμου ακολουθούν είναι αλήθεια όχι ακριβώς αλλά σε γενικές γραμμές την οικονομική πολιτική που εισηγείται το Δ.Ν.Τ.

Η Σρι Λάνκα δεν μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση. Γι' αυτό και ο Πρόεδρος της Σρι Λάνκα Τζαιγουαρνην που ηγείται του Ενωμένου Εθνικού Κόμματος ακολουθεί μια οικονομική πολιτική που σκοπο έχει να δώσει την ευκαιρία στις πολυεθνικές εταιρείες να εκμεταλλευτούν ελεύθερα τους πλουτοπαραγωγικούς πόρους της χώρας αυτής. Το Ε.Ε.Κ προσπαθεί να μιμηθεί εκείνο που γίνεται στη γειτονική Σιγκαπούρη. Έχουν δημιουργήσει μια ζώνη ελεύθερου Εμπορίου, η οποία θα χρησιμοποιηθεί σαν προγεφύρωμα από τις πολυεθνικές εταιρείες για εξαπλώση της επιρροής τους. Για να γίνει όμως η Σρι Λάνκα ένας ελκυστικός τόπος για τις πολυεθνικές εταιρείες πρέπει να προσφέρει φτηνά εργατικά χέρια. Το Ε.Ε.Κ υιοθέτησε λοιπόν μια πολιτική που απώτερο σκοπο έχει τη δημιουργία τέτοιων συνθηκών. Η κύρια αντίσταση ενάντια σε τέτοιες συνθήκες ήλθε από τις εργατικές οργανώσεις.

Σαν απάντηση σ' αυτό ήρθε η απαγόρευση από την κυβέρνηση οποιασδήποτε συντεχνιακής δράσης στη Ζώνη ελεύθερου Εμπορίου. Ο Τζαιγουαρνην επίσης ανακοίνωσε ότι θα επιβάλει στο σύντομο μέλλον νομοσχέδιο που θα απαγορεύει οποιαδήποτε απεργία. Για να

μπορέσει η κυβέρνηση να επιβάλει τέτοια νομοθεσία και να καταφέρει να καταστρέψει τις εργατικές οργανώσεις και τις συντεχνίες ακολούθησε μια πολιτική θυματοποίησης. Ο πρόεδρος της κυβέρνησης μιλώντας μπροστα στη βουλή δήλωσε ότι απόλυσε 40 χιλιάδες συντεχνιακά στελέχη γιατί έδωσαν την υποστήριξη τους στην απεργία.

Η ίδια η γενική απεργία ήταν ένα αυθόρμητο ξεσπάσμα ενάντια στην οικονομική πολιτική της κυβέρνησης, και ταυτόχρονα ενάντια στο στιγματισμό και την αδικαιολόγητη απόλυση εργατών από τα εργοστάσια. Τα κύρια αιτήματα της απεργίας είναι αύξηση 300 Ρούπη στο μηνιαίο μισθο και αύξηση 5 Ρούπη για κάθε 1% αύξηση στο κόστο ζωής.

Η απεργία τώρα έχει εξαπλωθεί σ' όλες τις πόλεις σε ολόκληρο το νησι. Έχουν οργανωθεί από τους εργάτες τοπικά Συμβούλια. Δράσης στις πόλεις και Λαϊκά Συμβούλια στα χωριά που σκοπο έχουν να συμπαρασταθούν στους απεργούς. Την Κεντρική καθοδήγηση της απεργίας έχει αναλάβει το Συμβούλιο των Αντιπροσώπων των Εργατών. Η απεργία υποστηρίζεται από το μαζικό σοσιαλιστικό μαρξιστικό κόμμα ΝSSR.

Το Κομμουνιστικό Κόμ-

μα και ακόμα το μικροαστικό φιλελεύθερο κόμμα του SLFP.

Μέσα σ' αυτή την καθολική υποστήριξη της απεργίας έλαμψε η έλλειψη υποστήριξης της από το Ceylon Mercantile Union και τον ηγέτη του Μπάλα τάμπο ο οποίος είναι ηγέτης μιας πολιτικής ομάδας που διεθνώς υποστηρίζει τον Μαντελ και την υποτιθέμενη «Τέταρτη Διεθνή». Ο Τάμπο κάλεσε τους εργάτες να μην υποστηρίζουν την απεργία. Γεγονος πάντως είναι ότι ένας σημαντικό αριθμος των εργατών του υποστήριξαν την απεργία.

Τελειώνοντας πρέπει να τονίσουμε ότι για μας τους Κύπριους τα γεγονότα στη Σρι Λάνκα έχουν και ξεχωριστή ειδική σημασία. Στην Σρι Λάνκα ο μεγαλύτερος όγκος του πληθυσμού είναι Ινδικής καταγωγής. Υπάρχει όμως και ένας σημαντικός αριθμος μιας εθνικής μειονότητας που έχουν κινεζική προέλευση, τους Ταμίλ. Οι Ταμίλ κατοικούν στα Βορειο-ανατολικά του νησιού.

Η γενική απεργία κατάφερε να συνενώσει τις δύο αντιμαχόμενες εθνικές κοινότητες. Οι Ταμίλ και οι οργανώσεις τους που δεν έχουν ξεχάσει την σοβινιστική επίθεση εναντίον τους από το κύριο κόμμα της Δεξιάς, το Ενωμένο Εθνικό Κόμμα πριν τρία χρόνια, έδωσαν καθολική συμπαράσταση στη γενική απεργία. Το μεγαλύτερο τους κόμμα το TULF υποστήριξε έμπρακτα την απεργία και τον αγώνα ενάντια στη δεξιά. Οι εργατικές τάξεις των διαφόρων εθνικών κοινοτήτων δεν έχουν τίποτα να μοιράσουν. Αντίθετα ο αγώνας τους είναι κοινός. Είναι ένας κοινός αγώνας όχι μόνο στα λόγια αλλά και στην πράξη. Τούτο αποδεικνύεται έμπρακτα στη Σρι Λάνκα. Μπορεί λοιπόν και το σύνθημα για κοινό μέτωπο μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων Εργατών να μπει στην πράξη και στη Κύπρο φτάνει να δουλέψουμε προς αυτή την κατεύθυνση και να ακολουθήσουμε τα παραδείγματα των εργατικών τάξεων των άλλων χωρών.

Μάρτιος Γ.

Σε προσωπικότητα του νέου δεξιού κόμματος - μερικοί κατονομάζουν την ίδια την Κοκκίνου - υπολογίζεται πως θα εμπιστευθεί η ηγεσία του ΑΚΕΛ αν φυσικά κερδίσει την πλειοψηφία στις εκλογές, την κυβέρνηση της Κύπρου. Η εμπειρία της εργατικής τάξης από την διακυβέρνηση κυπριανού έχει διδάξει την εργατική τάξη πως οι κυβερνήσεις της δεξιάς δεν μπορούν παρα να παρατάσσονται με τα συμφέροντα της αστικής τάξης - τόσο στα οικονομικά όσο και στα εθνικά ζητήματα. Ειδικά κατά την περίοδο οικονομικής κρίσης στην οποία μπαίνουμε με τα «σκληρά» και «αντιδημοτικά» μέτρα που έρχονται - καμμία δεξιά κυβέρνηση δεν μπορεί να διατηρήσει το βιοτικό επίπεδο του λαού, έστω στο σημερινό ύψος. Μια νέα δεξιά κυβέρνηση, που στην αρχή θα ντυθεί κι αυτή όπως κι η σημερινή με προοδευτικά ρούχα, μπορεί να παίξει μόνο το ρόλο του πυροσβέστη της ταξικής πάλης, που αναπόφευκτα θα ενταθεί και θα απειλήσει την άρχουσα αστική τάξη. Όσο όμως εντείνονται οι επιθέσεις των αστών ενάντια στο μεροκάματο, τόσο θα γίνεται φανερό στις εργατικές μάζες πως μόνο μια αριστερή κυβέρνηση μπορεί να δώσει λύσεις στα προβλήματα της κυπριακής κοινωνίας.

Προεχτείνεται η διαμάχη

ΤΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΑΦΙΣΣΟΚΟΛΛΗΣΗ

Ένα καινούργιο στοιχείο έκαμε φέτος πολύ ηχηρά την εμφάνισή -τόν στην πολιτική ζωή του τόπου. Παράλληλα με την κλιμακούμενη διαμάχη ανάμεσα στα δύο κόμματα της Κυπριακής αριστεράς (ΑΚΕΛ - Σ.Κ. ΕΔΕΚ), η διαμάχη τούτη πήρε προέχτασες ακόμα και στον τομέα της αφισσοκόλλησης. Ακούσαμε, διαβάσαμε και αρκετοί διαπιστώσαμε ενέργειες που κάθε άλλο παρα εξυπηρετούν το Λαϊκό κίνημα στην Κύπρο, αφού από τη μια τροφοδοτούν το φανατισμό ανάμεσα στη βάση των δύο κομμάτων κι από την άλλη δίνουν την εφκαιρία στην αντίδραση να προπαγανδίζει ενάντια σ' ένα σημαντικό μέσο ζύμωσης - έκφρασης των προοδευτικών δυνάμεων. Η αστική τάξη από καιρό ζητά αφορμές και μεθοδεύει τρόπους να χτυπήσει την αφισσοκόλληση επικαλούμενη «αισθητικούς» λόγους (βλέπε σχετικές, κατά καιρούς, δηλώσεις των διορισμένων δημάρχων). Σύγκαιρα οι μηχανισμοί καταπίεσης (υπηρεσίες της αστυνομίας στην περίπτωση τούτη) δεν χάνουν την εφκαιρία να συμπληρώσουν με στοιχεία που τους λείπουν, τους φάκελλους των αριστερών νεολαίων και στελεχών που, κύρια, έχουν το βάρος στη διεκπεραίωση αυτής της πρακτικής δουλειάς.

Το πρόβλημα τούτο παρυσιάστηκε έντονα για πρώτη φορά φέτος (τουλάχιστο στη Λεμεσό) όταν, όπως αναφέρει σχετική ανακοίνωση της Γραμματείας της Επαρχιακής Επιτροπής του Σ.Κ. ΕΔΕΚ της Λεμεσού με ημερομηνία 9 του Μάη ... την παραμονή της Πρωτομαγιάς η ΠΕΟ οργάνωσε ειδικά συνεργεία που χωρίς προσχήματα και ενδοιασμούς κάλυψαν ολοκληρωτικά τις αφίσες του Σοσιαλιστικού Κόμματος....» Η πιο πάνω ανακοίνωση έγινε όταν οι συντάχτες-της,»... εκφράζοντας τη θέληση του συνόλου της οργανωμένης κομματικής βάσης της Επαρχιακής Οργάνωσης ...», δήλωναν πως «... η πρόκληση ... δε μπορεί να περάσει απαρατήρητη με μια συνηθισμένη διαμαρτυρία» όπως γινόταν ως τότε. Στην ίδια ανακοίνωση γράφονταν ακόμα πως «... παρα τις σχετικές προ-συνεννοήσεις και διαμαρτυρίες που ακολουθούσαν προς τις ηγεσίες της ΠΕΟ, αλλά και του ΑΚΕΛ και της ΕΔΟΝ οι σύντροφοι δεν έδειξαν κατανόηση για συνεργασία στο σοβαρό αφο ζήτημα που επαναλαμβάνόταν ...» Και παρακάτω έγραψαν «... δηλώνουμε ανοιχτά και κατηγορηματικά πως η Επαρχιακή Οργάνωση του Σ.Κ. ΕΔΕΚ Λεμεσού θα συνεχίσει να ακολουθεί την ίδια τακτική κατανόησης και συνεργασίας, όπως κάμνει σε πολλά θέματα, απέναντι στη Συνδικαλιστική Οργάνωση της ΠΕΟ και των άλλων οργανώσεων (σ.σ. ΑΚΕΛ, ΕΔΟΝ) ...» Η ανακοίνωση κατάληγε με τη διαπίστωση πως «... ασφαλώς είναι γνωστοί οι εκφραστες και εκπρόσωποι της ντόπιας

κεφαλαιοκρατικής τάξης και των οργανωμένων ιμπεριαλιστικών συμφερόντων που δεν είναι ούτε τα μέλη του Σοσιαλιστικού Κόμματος, ούτε τα μέλη του ΑΚΕΛ, της ΕΔΟΝ και της ΠΕΟ. Προσπάθεια αποπροσανατολισμού των καταπιεσμένων τάξεων του Λαού από το κύριο καθήκον της πάλης ενάντια στην εκμετάλλευση μόνο κακές υπηρεσίες προσφέρει στο Κυπριακό Λαϊκό κίνημα με ολέθριες συνέπειες για την εργατική τάξη και το Λαό γενικότερα ...»

Παρόλο τούτο και παρα το γεγονός πως η ανακοίνωση αυτή στάλθηκε και στα αρμόδια σώματα της ΠΕΟ, του ΑΚΕΛ και της ΕΔΟΝ «... για ενημέρωση του Κυπριακού Λαού και ιδιαίτερα των εργαζομένων ...» φαίνεται πως οι προερχόμενοι από το ΑΚΕΛ σύντροφοι που βρέθηκαν αντιμέτωποι για τις αφίσες με εμάς, τους συντρόφους-τους που ανήκουμε σε άλλες οργανώσεις του Λαϊκού Κινήματος (Σοσιαλιστικό Κόμμα Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ), δεν γνώριζαν την τοποθέτησή-μας απέναντι στην ταχτική που τους έσπρωχνε και εξακολουθεί να τους σπρώχνει η ηγεσία-τους. Αφτη η πολύ σημαντική, κατά την άποψή-μας, ανακοίνωση της Επαρχιακής Οργάνωσης του Σοσιαλιστικού Κόμματος δήλωνε ακόμα πως «... η Επαρχιακή ηγεσία της ΠΕΟ γνωρίζει πολύ καλά πως αρκετά μέλη του κόμματος-μας όχι μόνο ανήκουν στην δύναμη της ΠΕΟ αλλά είναι και εκλεγμένα στελέχη σε τοπικές εργοστασιακές και εργατικές επιτροπές με πλατιά εκτίμηση από μέρους των συντρόφων-τους. Επιπρό-

σθετα πολλά μέλη του Κόμματος-μας συμμετείχαν στις λαμπρές πρωτομαγιάτικες εκδηλώσεις της ΠΕΟ, ενώ νώντας τη φωνή -τους με εκείνη των άλλων συντρόφων-τους για διεκδί-

κηση καινούργιων κατακτήσεων για την εργατική τάξη και για το χτίσιμο της Σοσιαλιστικής Κοινωνίας ...»

Όλα που γράφτηκαν πιο πάνω εφχούμαστε να διαβαστούν από τους σύντροφους

που οργανωτικά ανήκουν στο σημαντικό κομμάτι του Λαϊκού Κινήματος που εκφράζει το ΑΚΕΛ με τη βεβαιότητα πως δεν υπάρχει ίχνος στείρας κριτικής, αλλά αντίθετα διάθεση διάλογου, συνεργασίας και κοινής δράσης (όπου χρειαστεί και θα χρειαστεί σύντομα, τουλάχιστο στη Λεμεσό άρχισε να γίνεται, με τα προβλήματα για τη διατήρηση του φυσικού περιβάλλοντός). Η κριτική που γίνεται από την πλεβρα-μας, θέλουμε να τη γνωρίζουν οι σύντροφοι, συνοδεύεται πάντα με επιχειρήματα και αυτοκριτική-μας. Και δε διστάζουμε να πούμε ξανά πως έχουμε πάντα απλωμένα τα χέρια για να κρατήσουμε μαζί τα ίδια συνθήματα σε κοινές εκδηλώσεις, να συντάξουμε μαζί κοινές δηλώσεις σε επιτροπές αγώνα, να βαδίζουμε το ένα συννεργείο αφισσοκόλλησης δίπλα στο άλλο, να παρελάσουμε μαζί στην πρωτομαγιά, να αγωνιστούμε μαζί για την επίλυση Λαϊκών προβλημάτων στους συνοικιακούς χώρους και να σταθούμε μαζί για να κερδίσουν οι εργαζόμενοι τα αιτήματά -τους στους χώρους δουλειάς. Ι.Θ.

ΜΙΑΛΑ ΕΝΑΣ ΕΡΓΑΤΗΣ

Συγκριτικά χαμηλοί οι μισθοί των Κυπρίων εργατών στον Αραβικό κόλπο.

Είναι γνωστό ότι εδώ και δεκαπέντε (15) περίπου χρόνια διάφορες κυπριακές εταιρείες απασχολούν κύπριους εργάτες στο εξωτερικό και πιο συγκεκριμένα στις χώρες του Αραβικού Κόλπου. Το θέμα που θέλω να αναφερθώ είναι η μισθοδοσία των Κυπρίων εργαζομένων σε σύγκριση με τους άλλους εργάτες άλλων Ευρωπαϊκών χωρών, που απασχολούνται στον Αραβικό Κόλπο.

Ο κύπριος εργάτης στις ελεύθερες ώρες που έχει συναναστρέφεται με άλλους εργάτες διαφόρων εταιρειών όπως π.χ. Έλληνες, Ιταλούς, Γερμανούς, Αμερικανούς, και συζητούν διάφορα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, μεταξύ δε αυτών και το χαμηλό επίπεδο μισθοδοσίας των Κυπρίων, και φέρνω σαν παράδειγμα τους μηνιαίους μισθούς.

Ένας Ιταλός εργάτης παίρνει γύρω στις 800 λίρες, ένας Γερμανός το ίδιο περίπου, και ένας Έλληνας εργάτης από τις 400 λίρες και άνω, ενώ ο Κύπριος εργάτης παίρνει 170 λίρες μηνιαίως δηλαδή έξι και μισή (6 1/2) λίρες την ημέρα.

Το ερώτημα που γεννιέται είναι γιατί να υπάρχει τό-

σο μεγάλη διαφορά από τους άλλους εργαζομένους των άλλων χωρών, ερώτημα που μόνο οι συνδικαλιστικές οργανώσεις ΠΕΟ και ΣΕΚ καθώς και το Υπουργείο Εργασίας μπορούν να μας απαντήσουν. Επίσης θα ήθελα να θέσω το ερώτημα στις συνδικαλιστικές οργανώσεις και το αρμόδιο υπουργείο ποια μέτρα λαμβάνουν ώστε οι Κύπριοι εργάτες του εξωτερικού, να παίρνουν γρήγορα τις απολαβές -τους και αναφέρω συγκεκριμένα τα ακόλουθα παραδείγματα.

α. Η τιμαριθμική αύξηση με την οποία οι τεχνίτες της ΣΑΟΥΤΙ ΛΕΤΚΟ έπαιρναν πέντε (5) λίρες περισσότερο από τους άλλους τεχνίτες των κυπριακών εταιρειών, τώρα παίρνουν δώδεκα (12) λίρες λιγότερα, δηλαδή εικοσιεπτά (27) λίρες στην ΣΑΟΥΤΙ-ΛΕΤΚΟ και τριανταεννέα (39) λίρες στις άλλες κυπριακές εταιρείες.

Το μεγάλο ερώτημα που γεννιέται τώρα είναι ότι η αρχική διαφορά ήταν 6 λίρες, είχε γίνει 12 λίρες, και δε λύθηκε, τώρα δε με την τιμαριθμική αύξηση του Ιουλίου έγινε 24 λίρες. Άραγε θα λυθεί τώρα;

β. Είναι η αύξηση της

συνεισφοράς στο Ταμείο Προνοίας στις 8 λίρες το μήνα την οποία ζητούμε από την 1-1-79 και ακόμα περιμένουμε να ικανοποιηθεί το αίτημα -μας αυτο.

3. Η καθυστέρηση στην πληρωμή των αναδρομικών, στους Κυπρίους εργάτες, και συγκεκριμένα. Οι κύπριοι τεχνίτες που δούλευαν στην εταιρεία ΣΑΟΥΤΙ - ΛΕΤΚΟ τα πήραν με πέντε μήνες καθυστέρηση ενώ οι τεχνίτες οι οποίοι δεν είχαν επιστρέψει πίσω στην εταιρεία, όταν δόθηκαν τα αναδρομικά και έμειναν στην Κύπρο τα πήραν το 1980 με καθυστέρηση ενάμιση χρόνου.

Υπάρχουν και πολλά άλλα παραδείγματα στα οποία δεν θα ήθελα να αναφερθώ στο παρόν στάδιο. Καλώ δε τις συνδικαλιστικές οργανώσεις με πρακτικά μέτρα να βοηθήσουν τους Κύπριους εργάτες και να μην περιμένουν να ανυψώσουν αυτοί το κύρος των συντεχνιών, αλλά οι συντεχνίες να ανυψώσουν το κύρος των εργατών για να φτάσει το κύρος των εργατών των άλλων χωρών.

**Α.Κ.
Εργάτης στην εταιρεία
ΣΑΟΥΤΙ-ΛΕΤΚΟ
Σαουδικής Αραβίας.**

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Με την ευκαιρία της καθόδου των Κυπρίων φοιτητών του εξωτερικού στην Κύπρο για το καλοκαίρι, η Σοσ. Έκφραση εγκαινιάσε από το προηγούμενο φύλλο μια σειρά από συνεργασίες των φοιτητών για τα προβλήματα στο χώρο που δρουν. Σήμερα δημοσιεύουμε το πρώτο μέρος μιας συνεργασίας από φοιτήτρια της Αμερικής. Λόγω της επικαιρότητας του θέματος ΠΟΦΝΕ δημοσιεύουμε πιο κάτω άρθρο φοιτητή για την εκδημοκρατικοποίηση στο φοιτητικό αυτο όργανο.

Επαναλαμβάνουμε πως οι στήλες αυτές φιλοξενούν ευχαρίστως συνεργασίες ατόμων, παρατάξεων η ενώσεων για τα φοιτητικά προβλήματα μέσα σε μια προσπάθεια αλληλοενημέρωσης και διαλόγου για επίλυση αυτών των προβλημάτων.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ: ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ Ανάγκη για πολιτικοποίηση των φοιτητών

Σήμερα περισσότεροι κύπριοι από άλλοτε έρχονται στη Νέα Υόρκη για σπουδές. Οι λόγοι που σπρώχνουν τους νέους της Κύπρου να πάνε στη Νέα Υόρκη είναι βασικά δύο.

1) Στην Ευρώπη οι εγγραφές στα πανεπιστήμια γίνονται όλο και πιο δύσκολες, λόγω των εισαγωγικών εξετάσεων, (δέχονται ένα περιορισμένο αριθμό φοιτητών) και λόγω των ψήλων δίδακτρων.

2) Στην Αμερική αν και απαγορεύεται οι ξένοι φοιτητές να δουλεύουν πέρα των 20 ωρών την εβδομάδα (part time) οι περισσότεροι δουλεύουν 40 ώρες και είναι σε θέση έτσι να κερδίζουν αρκετά, ώστε να εξασφαλίζουν τα δίδακτρα ή την στέγαση τους.

Στην περιοχή της Ν.Υ. υπάρχουν 200.000 Έλληνες και 35.000 κύπριοι. Σαν μειονότητα οι Έλληνες και οι κύπριοι έχουν δείξει κατά καιρούς την συμπα-

ράσταση τους στο κυπριακό πρόβλημα, με πορείες στην Ουάσινγκτον, διαδηλώσεις και εκδηλώσεις στην Ν.Υ.

Οι κύπριοι φοιτητές είναι συσπειρωμένοι γύρω από την Ε.Φ.Ο.ΚΑ — εθνική φοιτητική οργάνωση κυπρίων της Αμερικής. Η Ε.Φ.Ο.ΚΑ είναι πρωτοβάθμιο όργανο, αντιπροσωπεύεται δηλαδή απ' ευθείας από τους ίδιους τους φοιτητές και όχι από τους κολλεγιακούς ή τους συλλόγους δεν αποτελείται από φοιτητικές

παρατάξεις μα ούτε και υπάρχουν κυπριακές φοιτητικές παρατάξεις στον χώρο της Ν.Υ.

Σαν φοιτητική οργάνωση η Ε.Φ.Ο.ΚΑ δεν έχει μεγάλη παράδοση φοιτητικών αγώνων. Οι αγώνες της οργάνωσης ήταν σχεδόν πάντοτε για το κυπριακό, κυρίως την περίοδο των μεγάλων διαδηλώσεων των ελλήνων και κυπρίων αυτες την εισβολή. Αλλα και ό αμες ακόμη τις περιπτώσεις δεν είχε ένα πρωτοποριακό ρόλο, γιατί δρούσε σαν μέλος της κυπριακής ομοσπονδίας Αμερικής - Κ.Ο.Α- κι όχι σαν αφτόνομος οργανισμος.

Αυτή η εξάρτηση της Ε.Φ.Ο.ΚΑ από την κυπριακή ομοσπονδία Αμερικής, δίνει το δικαίωμα στην δεύτερη να επεμβαίνει (έμμεσα τις περισσότερες φορές) στα εσωτερικά της οργάνωσης. Για παράδειγμα πριν ένα χρόνο στις περσινες εκλογες της Ε.Φ.Ο.ΚΑ για πρώτη φορά οι δημοκρατικοί φοιτητές συσπειρώθηκαν και πήραν το συμβούλιο της αργάνωσης από τα χέρια των φοιτητών της άκρας δεξιάς. Την μέρα των εκλογων ήλθε και ψήφισε και ένα σημαντικό μέλος του συμβουλίου της Κ.Ο.Α. Το τι ψήφισε βέβαια λένε είναι «μυστικό» αλλα μια και δεν ήταν στις λίστες των δημοκρατικών φοιτητών σίγουρα δεν ψήφισε αλλαγή! Αυτό έδειξε ξεκάθαρα πως η Κ.Ο.Α. (ίσως όχι στην ολότητα της αλλα στην πλειοψηφία της δεν ήθελε αλλαγή του Δ.Σ της Ε.Φ.Ο.ΚΑ, δεν ήθελε δηλαδή εκδημοκρατικοποίηση της οργάνωσης. Στις φετινες εκλογες η άκρα δεξιά απεχθήθηκε λίγο μετά τις εκλογες με την δικαιολογία πως οι διαδικασίες ήταν αντιδημοκρατικές. Ο λόγος βέβαια ήταν ότι καταλάβαιναν πως θα έχαναν τις εκλογες σε μιαν αναμέτρηση. Πριν φύγουν

(αποχωρήσουν θα ήταν καλύτερα να πούμε μια και δεν ξέρουμε αν θα έλθουν πίσω ή αν θα δημοουργήσουν την Ε.Φ.Ο.ΚΑ ΒΙ) έχαναν μια πρόταση συνεργασίας η οποία και απορρίφθηκε ομόφωνα από την μερίδα των δημοκρατικών.

Εδω και δυο χρόνια η Ε.Φ.Ο.ΚΑ έχει κάνει μια αξιοσημείωτη άνοδο που οφείλεται αποκλειστικά στο ότι περιείλθε το Δ.Σ στα χέρια δημοκρατικών φοιτητών. Βέβαια υπάρχουν πολλά προβλήματα μέχρι να περάσει το στάδιο της «βρεφικής ηλικίας» η Ε.Φ.Ο.ΚΑ και να μπορέσει να διεξάγει αποτελεσματικά αγώνες για το κυπριακό και για την επίλυση των φοιτητικών προβλημάτων. Χρειάζεται έντονη δουιλια για περισσότερη πολιτικοποίηση του συλλόγου, και ειδικότερα των μελών του. Αφτο μπορεί να γίνει μόνο με την παραταξικοποίηση.

Στον τομέα αφτο η Ε.Φ.Ο.ΚΑ δεν ήταν σε θέση παλθα να τους προσφέρει οτιδήποτε αφου και η ίδια έπαιζε τον ρόλο του κομπάρσου, και σήμερα που η κατάσταση είναι κάπως καλύτερη πάλι αδυνατεί.

Ακόμη ένας λόγος που δεν βοήθησε στην πολιτικοποίηση των φοιτητών είναι ο περιορισμένος αριθμος της ελέφθερης ώρας τους, μια και ένα 95% δουλεύουν για να τα βγάλουν πέρα.

Μέχρι σήμερα η Ε.Φ.Ο.ΚΑ δεν έχει συνεργαστεί με ξένες οργανώσεις μα ούτε και με τους τουρκοκύπριους που είναι οργανωμένοι σε τουρκικές οργανώσεις.

συνέχεια στο επόμενο φύλλο.

Με την ευκαιρία του 7ου Συνεδρίου

ΝΑ ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΘΕΙ Η ΠΟΦΝΕ

Στην ΠΟΦΝΕ την μαζική οργάνωση των Φοιτητών παρατηρούνται ορισμένα «περίεργα» φαινόμενα από την ίδρυση της, όμως για κάποιον αντικειμενικό αναλυτή αυτής της κατάστασης, αυτά τα φαινόμενα δεν είναι καθόλου περίεργα και ούτε πρωτογνώρα στην ιστορία των μαζικών οργανώσεων, είτε αυτές είναι φοιτητικές είτε εργατικές. Έχουν τις αιτίες τους και μπορούν εύκολα να εξηγηθούν από κάποιον που προσεγγίζει το θέμα διαλεκτικά, τίμια και χωρίς προκαταλήψεις. Αυτό το άρθρο είναι μια προσπάθεια μας να εξηγήσουμε αυτά τα φαινόμενα με όσο το δυνατόν πιο αντικειμενικό τρόπο.

Εκείνο που κυρία παρατηρείται τώρα στην ΠΟΦΝΕ είναι διάφορες διαδικασίες και μέθοδες, πάντα αντιδημοκρατικές, με τις οποίες οι ηγετικές κλίκες των παρατάξεων που ως τώρα έχουν την πλειοψηφία και ελέγχουν την ομοσπονδία, προσπαθούν να συνεχίσουν επ' απείρον να διατηρούν αυτο τον ελεγχό. Συγκεκριμένα αυτές οι ηγετικές κλίκες είναι των παρατάξεων της Προοδευτικής και της Αναγέννησης. Των Φοιτητικών δηλαδή Παρατάξεων που έχουν άμεση σύνδεση με το ΑΚΕΛ και το ΔΗΚΟ αντίστοιχα.

Ποιες είναι τώρα οι αντιδημοκρατικές διαδικασίες;

Απο καιρο τώρα η Φ.Π. Αγώνας έχει αναφερθεί σ' αυτές. Είναι βασικά ο τρόπος αντιπροσωπευσης και οι νέοι επιστήμονες.

Όσον αφορά τον τρόπο αντιπροσωπευσης έχουμε να πούμε το εξής: Οι ηγεσίες των Φ.Π. που ελέγχουν την ΠΟΦΝΕ έχουν καθορίσει, εναν τέτοιο

τρόπο αντιπροσωπευσης ώστε να διατηρούν πάντα την πλειοψηφία στο συνέδριο. Από τις Ανατολικές χώρες όπου την συντριπτική πλειοψηφία κατέχουν οι Φοιτητές της Προοδευτικής, αντιπροσωπεύονται στα συνέδρια ίσοι σε αριθμό φοιτητές ή και περισσότεροι, από τους Φοιτητές της Ελλάδας που αριθμουν αρκετες χιλιάδες περισσότερους.

Το άλλο σκελος των αντιδημοκρατικών διαδικασιων είναι οι νέοι επιστήμονες — κατα πλειοψηφίαν έμμισθοι κομμάτων οι οποίοι βρίσκονται στην ηγεσία της Ομοσπονδίας. Οι δικαιολογία που βρίσκεται γι' αυτο είναι το ότι οι νέοι επιστήμονες σαν μονιμο πλέον κάτοικοι της Κύπρου θα μπορούσαν να φέρουν σε πέρας τις πρακτικές δουλειες της Ομοσπονδίας. Αυτό είναι καθαρή υπεκφυγή. Τις πρακτικές αυτές δουλειες θα μπορούσαν άνετα να τις αναλάβουν οι φοιτητές του ΑΤΙ που είναι και αυτοι μόνοιμοι κάτοικοι της Κύπρου.

Θα προσπαθήσουμε τώρα

να αναλύσουμε τα αιτια και τους λόγους που οδηγουν τους κατα καιρους ηγετικούς της ομοσπονδίας, να προβαίνουν σε τέτοιου είδους μέτρα, μελετώντας ξεχωριστά την κάθε παράταξη.

Παίρνουμε πρώτα-πρώτα την Αναγέννηση.

Είναι φυσικό μια παράταξη με τέτοια ηγεσία που εκτος των άλλων έχει άμεση σύνδεση με το ΔΗ.ΚΟ να συμπεριφέρεται καιροσκοπικά, αφίνοντας κατα μέρος τις δημοκρατικές διαδικασίες όταν αυτο της συμφέρει.

Με χρωακοπημένες θέσεις, είναι αναγκασμένη να διατηρημε οποια μέσα μπορεί - όσον το δυνατόν περισσότερο καιρο μια κατάσταση η μια «ιδεολογία» που τις εξασφαλίζει τα συμφέροντα της.

Σε τελευταίαν ανάλυση οι ηγετικοί της Αναγέννησης παίζουν σωστα τον ρόλο που ιστορικά τους ανοικει. Πολεμουν για τα συμφέροντα της Αστικής «ιδεολογία» και δεν τους ενδιαφέρουν και πολυ οι τρόποι.

Τώρα ερχομαστε στην Προοδευτική. Όπως αναφέραμε και πιο πάνω η Αναγέννηση στο κάτω-κάτω δεν κάμνει τίποτε άλλο παρα να υποστηρίξει τα συμφέροντα της «ιδεολογίας» της. Το τραγικό όμως της όλης υποθέσης είναι η Προοδευτική. Μια παράταξη προοδευτική, που πιστεύει στο εργατικό κίνημα - κατα πως λέει η ίδια - και οι

θέσεις της είναι πλήρως ταυτισμένες με τις θέσεις μιας δεξιάς παρατάξης.

Τι πραγματικά όμως συμβαίνει;

Μια απάντηση που δεν θα μας έφερνε καθόλου μακριά από την πραγματικότητα είναι η εξής: Η ηγεσία της Προοδευτικής — όπως αλλωστε και το ΑΚΕΛ έχει ξεκάθως ή δεν την ενδιαφέρει η προοπτική της επανάστασης. Παραδεχόμενοι αυτή την απάντηση μπορούμε εύκολα να συμπεράνουμε, ότι μια παράταξη που λέει οτι πιστεύει στο εργατικό κίνημα, αλλα ξεχνα την προοπτική της επαναστατικής αλλαγής, θα έχει έλλειψη επιχειρημάτων. Αυτή η έλλειψη επιχειρημάτων οδηγα σε εφαρμογή αντιδημοκρατικών μεθόδων ώστε να παίρνουν οι θέσεις ασχετα αν συνοδεύονται απο επιχειρήματα ή όχι ασχετα αν πειθούν ή όχι. Το μόνο που ενδιαφέρει τώρα τους «ηγέτες» της Προοδευτικής είναι η διατήρηση του ελέγχου-τους πάνω στην ΠΟΦΝΕ πραγμα που έχει γίνει όπως αλλωστε είναι φυσικό για όποιον τοποθετα στο περιθώριο την προοπτική της επαναστατικής αλλαγής.

Φαίνεται όμως οτι φέτος ο συνταξισμος Αναγέννησης-Προοδευτικής άρχισε να διαλύεται. Είναι οπωσδήποτε ουτολία να πιστέψουμε ότι αυτο οφείλεται στο ότι είτε η ηγεσία της Προοδευτικής θυμήθηκε τις αρχες και το

χρέος της έναντι του κινήματος και απερριψε την συνεργασία με την Αναγέννηση, είτε η ηγεσία της Αναγέννησης έγινε ξαφνικά πιο τίμια και ερχεται - όπως μαθαμε - να πολεμήσει τώρα και αυτή την εκδημοκρατικοποίηση της ΠΟΦΝΕ. Αυτή η κατάσταση, είναι κατα κύριο λόγο η προεκταση της διαμαχης ΑΚΕΛ — ΔΗΚΟ στον φοιτητικό χώρο, και σίγουρα δεν έχει να κάμει τίποτε με τους λόγους που αναφέραμε πιο πάνω.

Τώρα ερχομαστε στον Αγώνα. Συμφωνούμε σε μεγάλο βαθμό όπως αναφέραμε και πιο πάνω, με τις τοποθετήσεις-του όσον άφορα την εκδημοκρατικοποίηση της ΠΟΦΝΕ. Εκεινο όμως που θα θέλαμε να κριτικάρουμε, είναι η τάση που παρατηρείται στον Αγώνα να θέλει να αποχωρήσει απο την ΠΟΦΝΕ. Τώρα, εαν επειθε όλες τις υπολοιπες οργανώσεις να αποχωρήσουν απο την ΠΟΦΝΕ και παραμεινε μόνο η Προοδευτική σ' αυτήν είναι μια τελείως διαφορετική ιστορία.

Όμως το να θέλει ο Αγώνας έστω και μόνος του να αποχωρήσει απο την Ομοσπονδία πιστεύουμε ότι είναι λανθασμένο. Σίγουρα η ΠΟΦΝΕ είναι αντιδημοκρατική. Μπορεί οι καταστάσεις που επικρατούν να

Συνέχεια απο τη 7η σελ.

ΑΠΟΒΟΛΕΣ

Συνέχεια από τη 1η σελ.

περιαιστών, που στην τελευταία ανάλυση οδηγεί σε αλυσιδωτες υποχωρήσεις. Και δεν είναι καθόλου τυχαίο, πως σήμερα στον τόπο μας η έλλειψη αγώνα βαφτίστηκε «σωφροσύνη» και η διάθεση για υποχωρήσεις ονομάστηκε «ρεαλισμός».

Η φιλοσοφία του κοινου προγράμματος ενότητας των μαζων στη βάση είναι το αναποδογύρισμα των σημερινών εννοιών που επικρατούν. Το ξεγύμνωμα των ένοχων συμπεριόντων που καταδικάζουν το μέλλον του τόπου, και εμποδίζουν τον αγώνα των μαζων.

Η επιτυχία του κοινου προγράμματος δεν εξαρτάται από την αποδοχή του ή μη από τις διάφορες ηγεσίες, είτε του ΑΚΕΛ είτε του ΔΗΚΟ. Η επιτυχία στηρίζεται στην ανταπόκριση που βρίσκει στις μάζες και στην επιθυμία τους για ενότητα με σκοπο την απελευθέρωση, εθνική και κοινωνική.

Τα βασικά στοιχεία του προγράμματος είναι:

1) Επιδίωξη λύσης του πολιτικού προβλήματος, όχι μέσα από παρασκηνακά διπλωματικά στεγανά, αλλά μέσα από μια διαδικασία ενότητας με τις τουρκοκυπριακές μάζες.

2) Η ενότητα των μαζων Ε/Κ και Τ/Κ δεν μπορεί να στηριχθεί στο πρόγραμμα της δεξιάς, αλλά στη βάση της κοινότητας των συμπεριόντων-τους. Η κοινότητα τούτων των λαϊκών συμπεριόντων βασίζεται στην κοινή επιδίωξη της απαλλαγής από την ιμπεριαλιστική δέσμευση και την καπιταλιστική εκμετάλλευση.

Επειδη, & για λόγους χώρου, δεν είναι δυνατό να υπεισελθούμε στις λεπτομερείς είναι αρκετο να λεχθεί πως η τοποθέτηση τούτη εγκαταλείφθηκε από την ηγεσία της ΕΔΕΚ, με τη δικαιολογία πως δεν τη δέχεται η ηγεσία του ΑΚΕΛ. Όπως όμως επεξηγήθηκε πιο πάνω το πρόγραμμα δεν απευθύνεται κυρίως στις ηγεσίες αλλά στις ίδιες τις μάζες.

Ανεξάρτητα, όμως από την ουσία του θέματος η κομματική γραφειοκρατία της ΕΔΕΚ δεν επέτρεψε τη συζήτηση του θέματος στη βάση του κόμματος. Η δικαιολογία ήταν πως δεν είναι δυνατό να «κατεβαίνουν» δυο γραμμές στη βάση. Αντι, λοιπον, να επιτραπεί μια λεπτομερειακή συζήτηση που θα απασχολούσε ολόκληρο το κομματικό σύνολο η γραφειοκρατία επιδόθηκε, αντίθετα, σε ένα συστηματικό πόλεμο ενάντια στα άτομα που είχαν τούτες τις απόψεις. Κι όταν έγινε κατανοητο πως το πρόβλημα δεν τέλειωνε με την απομάκρυνση των ατόμων τούτων από τα κομματικά πόστα, εφαρμόστηκαν πιο σκληρες μεθοδοι.

Πρέπει επίσης ν' ανα-

φέρει πως στα τελευταία δυο-τρία χρόνια ο κομματικός μηχανισμος υπέστη μια γρήγορη γραφειοκρατικοποίηση, μια τάση που ακόμα συνεχίζεται. Τα προβλήματα τείνουν να λύνονται με διοικητικές παρα με πολιτικές μεθόδους και οποιοσδήποτε εκφράσει συστηματικά τις διαφωνίες του ονομάζεται «φραξιονιστής» ή «συνωμότης».

Δεν είναι, λοιπον τυχαίο το γεγονός ότι η Σ.Ν. ΕΔΕΝ και το εκφραστικό της όργανο αντιμετώπισαν τη σκληρή πολεμική της κομματικής γραφειοκρατίας, που μετα το συνέδριο, έχει και την ευχέρεια να σφραγίζει τις αποφάσεις με την επίσημη σφραγίδα των κεντρικών οργάνων. Η ηγεσία της ΕΔΕΝ και η εφημερίδα της επιλέχθηκαν σαν ο πρώτος στόχος γιατί υπήρχε ο φόβος πως έδιναν έκφραση στην αριστερή πτέρυγα του κόμματος.

Με αφορμή ένα δημοσίευμα πάνω σ' ένα θέμα εντελώς δευτερεύον — πάνω στο οποίο η Σ.Ε. πολυ σύντομα εξ' άλλου δικαιώθηκε — πάρθηκε η απόφαση για αναστολή της έκδοσης της εφημερίδας και αντικατάσταση της συνταχτικής της επιτροπής με άλλη που θα την αποτελούσαν στη μεγάλη τους πλειοψηφία μέλη του πολιτικού Γραφείου του κόμματος που δεν είχαν καμμία σχέση με την Σ.Ν. ΕΔΕΝ.

Καλούμε τα μέλη του κόμματος και της Σ.Ν. ΕΔΕΝ να μην προχωρήσουν σε οποιαδήποτε ανοιχτή προς τα έξω ενέργεια αντίθεσης ή καταδίκης των αποβολών, πράγμα που είναι πιθανο να ωθήσει την κομματική γραφειοκρατία σε αποβολή τους από το κόμμα.

Οποιαδήποτε καταδίκη πρέπει να παραμείνει μέσα σε αυστηρά κομματικά πλαίσια.

Καλούμε επίσης τα κομματικά μέλη να εντείνουν την δουλειά τους στις κομματικές οργανώσεις βάσης και να παραμείνουν ψύχραιμοι μπροστα σε οποιαδήποτε πρόκληση, η τραμπουκισμο.

**ΜΑΡΙΟΣ ΤΕΜΠΡΙΩΤΗΣ
ΘΕΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΖΗΝΩΝ ΠΟΦΑΓΙΔΗΣ**

Η απόφαση τούτη αντιβαίνει προς το ίδιο το καταστατικό της Σ.Ν. ΕΔΕΝ, γιατί είναι πραγματικά αδιανόητο να εκδίδεται η εφημερίδα της νεολαίας από το Π. Γρ. του κόμματος.

Η απόφαση τούτη δεν έγινε δεχτή από την συνταχτική επιτροπή της Σ.Ε. με αποτέλεσμα η Κ.Ε. της ΕΔΕΚ να αποφασίσει την «επ' αόριστο» αποβολή της από το κόμμα.

Επειδη η Σ.Ε. της Σ. Έκφρασης πιστεύει πως τα πιο πολλά μέλη του κόμματος δεν είναι ενημερωμένα πάνω στο θέμα, θεωρεί αναγκαίο να ξεκαθαρίσει τη θέση της.

Η Σ.Ε. θεώρησε πάντα

Αυτο το δεκαπενθήμερο £97.275 μίλς ΜΟΝΙΜΟΣ ΕΡΑΝΟΣ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ Πρώτος Μήνας £322,525 μίλς

Πρόσφατα το κόμμα του μεγάλου κεφαλαίου ο Δημοκρατικός Συναγερμος, προκήρυξε έρανο για £100,000. Φυσικά το κόμμα αυτο αν και απ' ότι ξέρουμε δεν έχει ανα κοινώσει κανένα αποτέλεσμα του έρανου μέχρι τώρα δεν θα έχει κανένα πρόβλημα να πάρει αυτα τα λεφτα. Με πεντέξι παχουλες εισφορες απο πεντέξι παχουλους γνωστους και αγνωστους κεφαλαιοκράτες θα 'χει εισπράξει αν όχι όλα τα λεφτα του στόχου τουλάχιστο ένα σεβαστο ποσοστο του.

Έχοντας επίγνωση της οικονομικής κατάστασης των φίλων και αναγνωστων-μας περιοριστήκαμε σ' ένα 3% μόνο του στόχου που έθεσε ο συναγερμος. Αυτα τα λεφτα (£3,000) είναι απόλυτα αναγκαία για την συνέχιση του αγώνα της Σ. Έκφρασης.

Για να καλύψουμε αυτο το στόχο χρειαζόμαστε την συνεισφορά όσο μικρή και νάναι όλων των αναγνωστων φίλων και υποστηρικτων της εφημερίδας-μας.

Απο τέτοιες μικρες εισφορες μαζεύτηκε κάτω το δεύτερο

δεκαπενθήμερο του έρανου το όχι ευκαταφρόνητο ποσο των £22.275 μίλς. Αν κάθε σύντροφος που είναι εφοδιασμένος με πλοκ του έρανου καταφέρει και μαζεύει το ποσο των £2-3 το δεκαπενθήμερο απο υποστηρικτες που θα προσφέρουν ταχτικά έστω και 5 σελίνια κάθε φορα θα καλύψουμε ένα μεγάλο μέρος του στόχου μας.

Βέβαια οι μεγάλες εισφορες απο συντρόφους όταν έχουν τις δυνατότητες είναι πάντα καλοδεχόμενες και μας φέρνουν πιο κοντα στην εκπλήρωση του στόχου. Τέτοιες εισφορες είχαμε αυτη τη φορα £30 απο τον σύντροφο Α. Νικολάου απο την

Γεροσκήπου £30 απο τον σύντροφο Χρ. Παύλου της Λεμεσου (που προέρχονται απο την εξαργύρωση ταξιδιωτικού εισιτηριου που κέρδισε στο πάρτυ της Σ. Έκφρασης) £10 απο τον σύντροφο Α. Οικ. και £5 απο τον σύντροφο Ν. Οικ. Ο τελευταίος προσφέροντας μας το πεντόλιρο μας αναφέρει πως θεωρεί την δουλειά της Σ. Έκφρασης στον κυπριακο χώρο σαν μια απο τις καλύτερες παρα τις αδυναμίες που παρουσιάζει η εφημερίδα. Τον διαβεβαιώνουμε πως αν πολλοι άλλοι σύντροφοι και φίλοι μιμούνται το παράδειγμα του συχνά θα μπορέσει η Σ.Ε να ξεπεράσει πολλές δυσκολίες και να βελτιωθεί σημαντικά για να γίνει αυτο κατορθωτο χρειάζονται έμμισθοι (σήμερα δεν έχουμε κανένα!) χρειάζονται γραφεία τεχνικά μέσα, χρειάζονται... χρειάζονται κι όλα αυτα δεν θα τα πετύχουμε με £97 το δεκαπενθήμερο. Περισσότερη λοιπον και πιο συστηματική δουλειά σ' όλες τις επαρχίες για να καλύψουμε το στόχο.

**ΓΙΑ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΜΕΣΩ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ Τ.Κ. 5475**

σαν καθήκον της να αγωνιστεί για το καλο του κόμμα-

να διέπουν τη κομματική λειτουργία. Η επιμονή της στις δημοκρατικές διαδικασίες την έφερε σε σύγκρουση με μια γραφειοκρατική αντίληψη των καταστάσεων, που τελευταία δυστυχώς επικρατεί μέσα στον κομματικό μηχανισμό.

Καλούμε όλα τα μέλη του κόμματος να ζητήσουν λεπτομερή ενημέρωση πάνω στο θέμα. Καλούμε όλες τις κομματικές οργανώσεις να συζητήσουν το ζήτημα διεξοδικά και να πάρουν αποφάσεις. Εμεις δεν θεωρούμε την απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής σαν έγκυρη, γιατί ήταν μια απόφαση που πάρθηκε με σκοπο την εκμηδένιση της αριστερας πτέρυγας του κόμματος.

Οι πολιτικές πραγματικότητες δεν μπορούν να σβηστούν ή να παραγνωριστούν με τη λήψη μιας διοικητικής απόφασης για αποβολές.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα εξακολουθήσει ν' αγωνίζεται με τον ίδιο συνεπή τρόπο όπως και πριν με όλα τα μέσα-έστω μικρα - που έχει στη διάθεσή της, με μοναδικο κριτήριο την προώθηση της ενότητας όλων των αριστερων μαζων και των προοδευτικων ανθρώπων και με την πεποίθηση πως το κίνημα θ' αναλάβει κάποτε την πρωτοβουλία.

Η Συνταχτική Επιτροπή
Μαριος Τεμπριώτης
Γ.Γρ. Σ.Ν. ΕΔΕΝ
Θέμος Δημητρίου
Β.Γ.Γρ. Σ.Ν. ΕΔΕΝ
Ζήνωνας Ποφαϊδής
μέλος Ε.Γρ. Σ.Ν. ΕΔΕΝ

Συνέχεια από τη 6η σελ.

επιτρέπουν στην προοδευτική να διατηρήσει τον έλεγχο στην Ομοσπονδία για αρκετα χρονια ακόμη. Είναι όμως χρέος του Αγώνα, παρολες τις δυσχερείες που μπορεί να αντιμετωπίσει, να μείνει και να παλέψει μέσα στον μαζικο Φοιτητικο φορέα να βάζει πάντα μπροστα τις θέσεις του, ώστε να είναι η εναλλακτική λύση την ώρα της κρίσης. Ιστορικά πλέον είναι αποδειγμένο πως αυτη η κρίση δεν έχει παρα να έρθει. Και αυτος που πάντα πολεμούσε δίπλα στις μάζες θέτωντας κάθε φορα τίμια και καθαρά τις θέσεις του, δεν έχει παρα να αποτελεσει την ηγεσία που θα οδηγήσει αυτες τις μάζες στην αλλαγή.

Πιστεύουμε ότι τυχον διαβήματα του Αγώνα να αποχωρήσει απο την Ομοσπονδία, θα τον φέρουν πιο κοντα στις λανθασμένες θέσεις της Προοδευτικής. Είναι σαν να ξεχνα και ο Αγώνας τις προοπτικές του κινήματος, να αποκόπτεται απο τις μάζες και να εγκαταλείπει το χρέος που έχει σ' αυτες, άσχετα αν τώρα ονομάζονται ΑΚΕΛ-ΚΕΣ ή αν είναι οπαδοι της Προοδευτικής ή οποιοσδήποτε άλλης παράταξης.

Θέλουμε να πιστεύουμε — και πιστεύουμε — ότι ο Αγώνας ασυνείδητα προτείνεται να διαπράξει αυτο το σφάλμα. Γι' αυτο και εμεις προειδοποιουμε για να εμποδίσουμε αν είναι δυνατόν, την διάπραξη ενος τέτοιου τραγικου διαβήματος.

Πιστεύουμε ότι η θέση κάποιου που πιστεύει στις προοπτικές του κινήματος, είναι μέσα στις ίδιες τις μάζες, είτε αυτες είναι φοιτητικές είτε εργατικές, είτε αγροτικές. Διοτι οι μάζες είναι αυτες που έχουν κοινα συμφέροντα και όχι οι κατα καιρους ηγετισκοι.

Σ.Β.

Με αφορμή χαιρετισμό του Γ.Γ. της οργάνωσης στο συνέδριο της ΠΟΦΝΕ

Η Κ.Γ. ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ «ΚΑΤΑΡΓΗΣΕ» ΤΗΝ ΗΓΕΣΙΑ ΤΗΣ Σ.Ν. ΕΔΕΝ

Εντελώς ξαφνικά και χωρίς να πληροφορήσει τα κεντρικά σώματα και τα μέλη της Σ.Ν. ΕΔΕΝ, η Κεντρική Γραμματεία του Σ.Κ. ΕΔΕΚ «κατάργησε» την ηγεσία της ΕΔΕΝ, με χτεσινή λιγόλογη ανακοίνωση-της στον τύπο.

Η ανακοίνωση της Κ.Γ. εκδόθηκε με αφορμή χαιρετισμό που απήθυνε ο Γ.Γ. της οργάνωσης συν. Μ. Τεμπριώτης στο 7ο Συνέδριο της ΠΟΦΝΕ.

Ωστόσο, η κομματική γραφειοκρατία δεν είχε κανένα δικαίωμα να προχωρήσει σ' αυτή την ενέργεια γιατί η σημερινή ηγεσία της ΕΔΕΝ είναι εκλεγμένη από το 1ο Παγκύπριο Συνέδριο της οργάνωσης που έγινε το 1976, και όχι διορισμένη από την

Κ.Γ. του κόμματος για να μπορεί αυτή να την «καταργεί» κατά το δοκούν.

Εν τω μεταξύ συνήλθε την περασμένη Τετάρτη σε έκτακτη συνεδρία το Κεντρικό Συμβούλιο της Σ.Ν. ΕΔΕΝ, το οποίο ανανέωσε την εμπιστοσύνη-του τόσο στην ε-

κτελεστική Γραμματεία, όσο και στα τρία αποβλημένα από το κόμμα στελέχη της οργάνωσης. Η σχετική απόφαση του Κεντρικού Συμβουλίου της Σ.Ν. ΕΔΕΝ έχει ήδη αποσταλεί στην κεντρική Επιτροπή του Σ.Κ. ΕΔΕΚ. (Δημοσιεύεται αυτούσια σε άλλες στήλες).

Χαιρετισμός της Σ.Ν. ΕΔΕΝ στο 7ο Συνέδριο της ΠΟΦΝΕ

ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Σε χαιρετισμό που απήθυνε στο 7ο Συνέδριο της ΠΟΦΝΕ ο Γ.Γ. της Σ.Ν. ΕΔΕΝ συν. Μάριος Τεμπριώτης τονίζει την ανάγκη για προγραμματική ενότητα των κομμάτων της αριστερας και την δημιουργία πραγματικών προϋποθέσεων για ένα κοινό αντικατοχικό-αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο των Ε-/Κυπρίων και των Τ/Κυπρίων εργαζομένων, όπως και την ανάγκη να προχωρήσουν οι Κύπριοι εργαζόμενοι στην διεκδίκηση της εξουσίας, γιατί η αστική τάξη είναι ανίκανη να προχωρήσει σ' ένα προγραμματισμένο αγώνα για σωστή λύση του Κυπριακού προβλήματος. Ολόκληρο το κείμενο του χαιρετισμού έχει ως εξής:

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ χαιρετίζει το 7ο Συνέδριο της ΠΟΦΝΕ.

Το Συνέδριο σας αγαπητοί φίλοι συνέρχεται σε στιγμές πραγματικά κρίσιμες για τον τόπο.

Σε στιγμές που αποτελούν μια σημαντική και αποφασιστική δικλείδα για το μέλλον αυτού του λαού.

Και σ' αυτές τις κρίσιμες ώρες το φοιτητικό κίνημα και οι νέοι επιστήμονες καλούνται να διαδραματίσουν τον δικό-τους ρόλο και να καθορίσουν την θέση τους μπροστά στα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει το νησί.

Μέσα από μια πορεία συνεχών υποχωρήσεων από την πλευρά της αστικής τάξης και των πολιτικών-της εκπροσώπων, φτάνουμε σε λίγες μέρες σ' ένα νέο κύκλο

συνομιλιών ανάμεσα στην κυπριακή κυβέρνηση και τον εκπρόσωπο της Τ/κυπριακής ολιγαρχίας Ντενκτας. Φτάνουμε σ' αυτές τις συνομιλίες υστερά από ένα σκληρό παζάρεμα της τύχης και του μέλλοντος του τόπου-μας, που έγινε πίσω από τις πλάτες του λαού, και αφού για ακόμα μια φορά η κυπριακή κυβέρνηση αποδέκτηκε τους όρους που έθεσε ο Ντενκτας και την διζωνική φόρμουλα του Γ.Γ. του Ο.Η.Ε.

Η Ελληνοκυπριακή αστική τάξη έχει αποδείξει με το πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι δεν μπορεί ούτε είναι ικανή να διαμορφώσει ένα σωστό και προγραμματισμένο αγώνα για μια λύση του κυπριακού που να κατοχυρώνει τα πιο βασικά συμφέροντα του λαού Ελλήνων και Τούρκων. Αυτό που στην ουσία κάμνει

η κυπριακή κυβέρνηση σε πλήρη ευθυγράμμιση με την αστική τάξη, είναι να κατοχυρώνει με τον πιο ασφαλή τρόπο τα ταξικά-της συμφέροντα, αποδεχόμενη μια πορεία που οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στο πνίξιμο των συμφερόντων της Εργατικής τάξης και των οργανώσεων-της τόσο στο βορρά όσο και στο νότο.

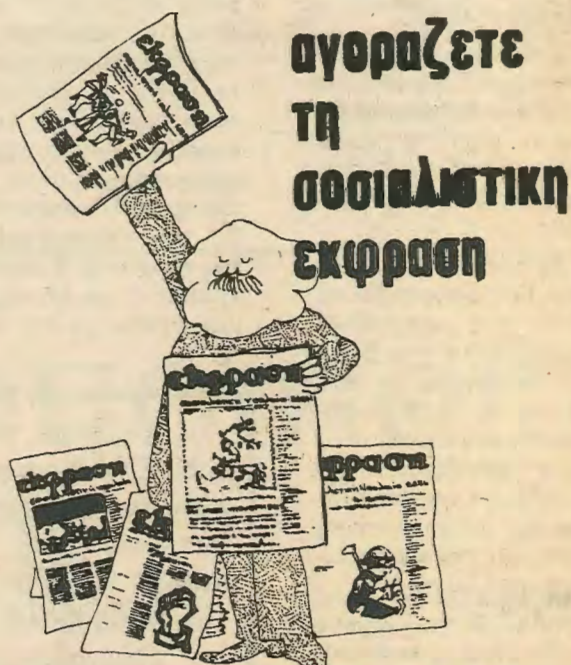
Εμείς δεν δεχόμαστε μια τέτοια πορεία. Πιστεύουμε πως τώρα είναι η ώρα της εργατικής τάξης και του λαού. Είναι η ώρα για μια προγραμματισμένη ενότητα των αριστερών κομμάτων και η ώρα της διεκδίκησης της εξουσίας από τις εργαζόμενες μάζες.

Σήμερα είναι η ώρα για να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για ένα κοινό αντικατοχικό-αντικατοχικό μέτωπο των Ελληνοκυπρίων και των Τουρκοκυπρίων εργαζομένων.

Σήμερα είναι η ώρα για την δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής με δημοκρατικό και εργατικό έλεγχο για την αντιμετώπιση του φασισμού και της κατοχής.

Σήμερα έφτασε η ώρα για να μπου οι καταπιεσμένοι σ' ένα ουσιαστικό αγώνα για μια Κύπρο Λεύτερη και σοσιαλιστική.

Γιατί ο σοσιαλισμός είναι η μόνη πορεία που εγγυάται μια πραγματική λύση των εθνικών και των κοινωνικών προβλημάτων.

σοσιαλιστική
εκφραση

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικό: £2.000

Εξωτερικό:

Ελλάδα: £3.000 ή 300 δρ.
Ευρώπη: £4.000 ή \$12.000
Αμερική: £5.000 ή \$15.000
Αυστραλία: £6.000 ή \$15.000 (Αυστρ.)

Η Σοσιαλιστική Έκφραση δι-
ατείνεται στα Γραφεία της Σοσι-
αλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ και
στα περίπτερα.
Διεύθυνση: Σοσ. Έκφραση
Τ.Κ. 5475

«Μόνο ο Σοσιαλισμός μπορεί να δώσει πραγματική λύση στα εθνικά και τα κοινωνικά προβλήματα».